

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИБУНА

Един брой
50
стот.

Седмичен орган на Окр. Комитетъ на Социалдемократическите организации — Варненски окръгъ.

Един брой
50
стот.

ЗАХАРИ Д. ХРИСТОВЪ

Дългогодишен член на Варн. Окр. Съдъ се установява
А ДВОКАТЪ

въ гр. Варна. Приема да води и защитава дъла прѣдъ всички съдилища въ царството.

Бюро ул. „Малка Прѣславна,“ 19. въ двора на Банка Гирдап.

СЕЛЯНИТЪ И НИЕ

Нашата страна е прѣди всичко една земеделческа страна. Всяка политическа партия, която иска да работи на насъ съ резултатъ трѣбва непременно да опрѣдѣли своето становище спрямо най-погребойния елементъ отъ населението — селянитѣ. Нашата партия, която се бори за новата обществена организация — за социализма — иде отъ своето познание на политическата арена е вѣсела она позиция по селскитѣ работи. Ний нѣма какво да кажемъ да имѣваме отъ него, което станове по отношение на селянитѣ. Ний имѣваме още 20 год. въвеохме въ гледана маса дръбни и срѣдни работници и тамъ работиме, като социалисти. Тогазъ ний внесохме нашата теоритична борба противъ тѣхнитѣ работи поддръжаха, че дръбнитѣ и срѣдни селяни сѣ единъ крайно реакционенъ елементъ отъ тѣхната психика никогда нѣма да се помѣни, ва да моятъ, когато революцията доде, а се паредятъ рамо до рамо

съ пролетарията; че тъкмо тогава тѣ ще бждатъ на страната на контрареволуцията. Поради това, тѣ жестоко клеймѣха нашата партия, като дребно буржуазна т. е. на дребната буржуазия селяни и аналитичи. Нашата партия тогава поддръжаше, че тя, като е единията една партия прѣдмно на организираниа пролетарият, ти едновременно намираше, че интереситѣ на пролетарията се съждатъ съ тия на мааимотнитѣ (да употребимъ този тѣхнитѣ сѣга паразитъ) селяни и граждани.

И наистина трѣбваше да минатъ години, да дойде голѣмата всемирна война на народитѣ, която вадно да разклати всички стари уюты — ва да се разбере голѣмата истина, че социализма е въ интереса не само на пролетарията и дръбнитѣ и срѣдни селяни и аналитичи, но въобщо на всички стражущи отъ днешнитѣ обществена паредби на цѣлото човѣчество. Сѣдѣва.

Юбилей.

На 6 май (Георгиевденъ), 10 ч. пр. ш. въ салона на Физическата Гимназия, тушиното околийско учителско дружество, опразнило юбилей на 16 души свои дружественни членове — учители, за напършена 25 годишна служба. Повече отъ похваля олицетавата на дружеството Народниятъ учител — тояна е експримиатъ герой на надето възраждане, тояна е добивнитъ кормчи на народното съзнание отъ освобождението ни насамъ, тояна е идеалната — ратникъ за наодилитъ права и свободи прѣдъ времента на най черната реакция на нашия об-

щественъ животъ, тояна е герою — мъченикъ, който за всичко това биваше гоненъ, прѣсѣдванъ, увояняванъ, но на когото освободобивнитъ духъ не биде сломенъ. И тия 25 годишни туженици по трийдвната нива на нашата просѣта заслужаватъ това, което собственото имъ дружество урокла. Ние камамъ съзнателното гражданство да изначелствотува е оята почитъ къмъ тия скромни работници, като приедствата на юбилейния имъ ираадникъ.

Още веднажъ, като намираме идеята за повече отъ похваляна, редикцията най искренно поднася своитѣ поздравии на юбилейтѣ.

КОМУНИСТА — ОБЩЕСТВЕНИКЪ

Въ по-малкия брой на нѣнява, ние показаме на нѣколко примѣра отъ публично обществаната дѣйност на тѣхнитѣ у насъ, отъ които се вижда, че тѣ ожзши, неаскрени и непослѣдователни общественици.

Комуниста тѣнякъ се явя на като монополизири прѣтендентъ за носител на идеалитѣ на пролетарията. Пипо по-хубаво отъ това — остава само да бждатъ искрени и доблесни ратникъ на това движение. Опитътъ на западъ и грамадната социалистическа литература, ще трѣбва да ти послужатъ за основа, ва да се ориентираш въ нашата неравнитѣ страна и така да се допринесе нѣщо положително за младото работническо движение козъ въ мнгалото и днесъ, изникнало на почвата на разрушаването се есифотно. Икока прѣди всичко да бжде правилно и упорито възпитано, ва да се доближи, по-малко до идеалитѣ, а по-малко до западно-европейски пролетарият. И тукъ бше и е необходимо много и упорита и внимателна практическа работа. Тукъ бше необходимо едно единно пролетарско обединено движение, ва да не се компрометира въ основа социалистическата идея въ съзнанието на нашия току що пролетаризирани есифитъ. Това ни вършичи и вършатъ нашитѣ тѣняки — комунистѣ! За най-голяма и най-положителна работа смѣтаха въ всичкитѣ проявени на сволята практическа обществена работа, да се противобоставятъ на своитѣ конкуренти — широкитѣ социалисти и противобоставяето имъ е винаги сѣбно, упорито, глупаво, безразвѣдно, козъ винаги ги довежда до социалистически абсурди.

Ние кажемъ за извѣстенъ общественикъ фига „блго“ — тѣвѣяка — комунистѣ ще ти доведе отъ най-мръсното по-точкѣ вода и ще се мажи да то убеждава, че е „черно.“ Ние ще кажемъ за нѣкой политически режимъ, че е реакционенъ — тѣ сѣдѣ дълги теоритизирания до го докарватъ за най прогресивенъ, а нѣтъ ще крѣятъ реакционери. Ние сме противъ войната и противъ намѣбата ни въ

нея — тѣ викатъ, че сме били ронолюбци, че сме били даже русофили и антантофили и ва доказателство устройватъ въ София грамадни събрания на германски агенти, а свои интернационализмитъ деклариратъ, като войскитѣ на съгласението паричатъ „шизо пезевенци“ и имъ се заканватъ. Ние обяснимъ стачка нѣкаждѣ тѣ за най прѣвъ свой дългъ смѣтагъ да дойдатъ и стачко замѣстнитѣ. И така нататъкъ и така нататъкъ. Цѣлата нивъ практическа дѣятелностъ носи нѣколко чително това съдържание — да ни се противопоставятъ. Ние министруваме и и смѣтаме, че все допринесохме нѣщо за работничеството и за страната. Тогава комунистѣ ни обливиха за най-реакционната партия едва ли не въ сѣбѣта и публично си даваха дума прѣди всичко, прѣди революцията, насъ да съвинитѣ. Ние въведохме 8 часована работенъ денъ — тѣ нарочаха тояна прахъ въ очитѣ, а много тукатни тѣхни работници уовиха работата на парче и работѣха по 12 — 15 часа. Ние дадохме най-свободнитѣ законодателни избори въ страната, а тѣ въ Варна прикавяха за пошепейски тероръ въ Пѣвненъ и Пловдивъ, а въ Пѣвненъ и Пловдивъ за тѣкъ въ Варна, а др. Паогу ховъ искараха най ужасния „конкибалъ“ и „крѣволокъ!“ Така Комунистѣ съ сволята сепаратична, тѣхногегитична катерийна политика се явяватъ като най отрицателни общественици. Тѣ корумпиратъ, развърпаватъ и луменизириатъ работничеството въ своитѣ срѣди — тояна българско младо работничество, което има нужда отъ най внимателно и деликатно възпитание. Тѣ убиха най елементарно чувство на честъ и достойнство у интелигентна, като приедлиха естественното негово влечение да мисли честно.

Всичко това комунистѣтѣ у насъ усѣбно извършиха по оидилитѣ години подъ напора на болшевишания вѣтъръ, но тояна съвсрени вѣтъръ вече прави свои остъръ вѣвонъ и ние твърдо върваме и миелимъ че отрѣвление срѣвъ работничеството ще настѣжи.

ва да се пареди здраво между редонетѣ на своята политическа прѣдставителка — Социалната демократия.

1 Май въ Варна.

Тая година Праздника на Труда въ града ни бѣ празнуванъ отъ социалдемократическата организация, синдикатитѣ и групитѣ при ней по единъ скромненъ, но твърдѣ сърдеченъ начинъ.

Сутринта въ 10 часа въ украсения и пономобилири клубъ „Ворба,“ при прѣвляненъ салонъ се откри празненството съ публично майско събрание. Др Ст. Чакаровъ отъ името на организациитѣ поздравии събравието съ Праздника на Труда. Пожеза, штоо твърдостѣта и вѣрѣта въ социалистическия идеалъ, който срѣвѣ събраитѣ се да обхваща все по-голямо и по-голямо множество. Другаря Караянновъ въ 1 1/2 часова рѣчи говори за значението на праздника, обрисувѣ днешния политически моментъ въ България и сътѣнието на международната социалдемократия. Заяви че само социалдемократията, и не болшевишма, стихагѣта въ югто е войната, ще донесе миръ и спасение на човѣчеството.

Др Д. Янкова говори за нуждата и жената да се намѣси въ борбитѣ на работничеството и аелера къвъ приедствующитѣ другарки и другари да дѣйствуватъ въ това направление.

Сѣдѣ обѣдъ въ 4 часа другаритѣ съ сѣмействата си се събраха въ градина „Гроздъ,“ гдѣто прѣкараха нѣколко часа въ веселие.

Вечерѣта пакъ въ клубъ се даде вечеряна съ добрѣ подобрѣнъ материалъ и съ рѣчи отъ др. В. Чобановъ. Отъ рѣчѣта му въобщо твърде вѣра и вѣвъ къвъ социализма

Провадийската Кооперация „Напрѣдъ“.

На 17 т. м. кооперацията имаше общо годишно събрание. Както е извѣстно на другаритѣ и съчувственицитѣ ни, кооперацията бѣ дѣло на нашата организация. Управителнитѣ сѣдѣти бѣ въ рѣдѣ тѣ на „девичаритѣ“, съ включение на еднитѣ избрани

Кооперация „СОЦИАЛДЕМОКРАТЪ“ търси да закупи 5-10 вагона сухи джбови и габарови дърва за фурната си.

